

## Arrest

nr. 156 489 van 16 november 2015  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 5 september 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 augustus 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. PAUWELS en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*Volgens uw verklaringen bezit u de Indiase nationaliteit en bent u afkomstig uit Jalandhar district, Punjab. Op 13 juli 2010 diende u een eerste asielaanvraag in. U kwam niet opdagen voor het gehoor op het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Op 16 september 2011 werd een technische weigering genomen. Op 15 juli 2013 diende u een tweede asielaanvraag in. U vreesde in India het Akali Dal-parlementslid Gurcharan Singh Channi, voor wie u gewerkt hebt als chauffeur. In ruil voor een lening had u geheime informatie over hem verstrekt aan zijn politieke concurrent Sarbjeet Singh Makkar. Op 5 augustus 2013 werd een beslissing tot weigering van*

inoverwegingname genomen. Uw beroep hiertegen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) is nog hangende. Op 3 februari 2015 diende u een derde asielaanvraag in. U bleef bij uw eerdere verklaringen en legde geen nieuwe documenten neer. Op 18 februari 2015 werd een beslissing tot weigering van inoverwegingname genomen. U ging hiertegen niet in beroep. Op 3 juni 2015 diende u een vierde asielaanvraag in. U verklaarde nu dat u sinds uw jeugd lid bent van babbar khalsa. In 1993 zou u gearresteerd zijn en gedurende 3 maanden vastgehouden. Nadien werd u weer vrij gelaten. Sindsdien leefde u in Ludhiana om verdere problemen te voorkomen. In 2001 reisde u naar Duitsland, waar u asiel aanvraagde. In 2010 kwam u naar België waar u een eerste keer asiel aanvraagde. U werkte illegaal voor G.S.. Op 4 november 2013 kwam u tijdens uw werk ten val en verwondde u uw enkel. Sindsdien bent u arbeidsongeschikt. U dreigde ermee naar de arbeidsinspectie te stappen om te vertellen over het zwartwerk van G.S.. Hierop bedreigde hij u met de dood. U ging naar de politie om hierover een verklaring af te leggen. In oktober 2014 keerde u nog terug naar Duitsland maar werd u op 2 juni 2015 terug naar België gestuurd. Ter staving van uw vierde asielaanvraag legde u volgende documenten neer : een kopie van uw paspoort, een aangifte bij de politie van Elsene, kopieën van foto's en kopieën van medische documenten.

### **B. Motivering**

Er dient door het Commissariaat- generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u nergens in uw voorgaande asielaanvragen melding maakte van uw beweerde lidmaatschap van babbar khalsa. Ook over uw zogenaamde arrestatie en uw verklaring gedurende drie maanden te zijn opgesloten, hebt u nooit eerder iets verteld. U verklaarde eerder dat u een vrees kende voor het Akali Dal-parlementslid Gurcharan Singh Channi, voor wie u gewerkt hebt als chauffeur. In ruil voor een lening had u geheime informatie over hem verstrekt aan zijn politieke concurrent Sarbjeet Singh Makkar. Ook bij uw volgende asielaanvraag bleef u bij deze verklaringen. De vaststelling dat u nooit verwees naar babbar khalsa of uw arrestatie doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw huidige verklaringen. Wanneer u gevraagd werd waarom u hierover nooit de waarheid hebt verteld, stelde u dat u wilde terugkeren naar Duitsland en het daarom niet gezegd hebt (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Dergelijke verklaring is onafdoende. Van een asielzoeker met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade mag worden verwacht dat hij vanaf het begin van de procedure zijn volledige medewerking verleent en de ganse waarheid vertelt. De vaststelling dat u pas 5 jaar na uw eerste asielaanvraag voor het eerst verklaringen aflegde over uw beweerde lidmaatschap van babbar khalsa doet op ernstige wijze afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Verder dient te worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt van uw lidmaatschap van babbar khalsa. U legde enkel fotokopieën neer van foto's van een betoging tegen premier Modi. Hieruit kan echter niet worden afgeleid of u al dan niet lid bent van babbar khalsa. Ook over uw vermeende arrestatie in 1993 legde u geen enkel begin van bewijs neer. De vaststelling dat u uw asielrelaas op geen enkele wijze kunt staven ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U verklaarde dat u eind 1993 werd gearresteerd en gedurende 3 maanden werd opgesloten (zie gehoorverslag CGVS p. 3). Wanneer u gevraagd werd naar aanleiding van welke gebeurtenis u werd gearresteerd verklaarde u dat het gebeurde na de moord op Beant Singh, de chief minister van Punjab (zie gehoorverslag CGVS p. 3). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt echter de Beant Singh vermoord werd op 31 augustus 1995. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid blijft u volharden dat Beant Singh eind 1993 vermoord werd. De vaststelling dat u de feiten bijna 2 jaar in de tijd verkeerd situeert, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Het is niet aannemelijk dat u zich niet meer correct zou herinneren wanneer u werd gearresteerd. Een opsluiting van 3 maanden laat een diepe indruk na die men niet snel vergeet.

Voorts dient te worden opgemerkt dat wanneer u tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd werd of u nog andere dan de al neergelegde documenten hebt, stelde u dat u gevraagd werd een bewijs te bekomen uit India dat u lid bent van babbar khalsa. U zou daarvoor gebeld hebben naar S.S.M. maar hij vroeg daar 500.000 roepies voor. Wanneer u gevraagd werd wie S.S.M. is verklaarde u dat hij de voorzitter is van babbar khalsa (zie gehoorverslag CGVS p. 2). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat S.S.M. de voorzitter is van Shiromani Akali Dal, de heersende politieke partij in Punjab. Babbar khalsa daarentegen wordt onder andere door India, Canada, de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk beschouwd als een terroristische organisatie. De huidige leider van babbar khalsa zou Wadhawa Singh Babbar zijn (zie blauwe map). De vaststelling dat u verkeerdelijk S.S.M. als voorzitter van babbar khalsa beschouwt, ondermijnt uw kennis van de organisatie.

Verder dient te worden opgemerkt dat u geen zicht geeft op wanneer u India hebt verlaten en waar u sindsdien hebt verbleven. Volgens uw laatste verklaringen zou u India in september 2001 hebben verlaten en daarna tot 2010 in Duitsland hebben verbleven. In 2010 zou u naar België zijn gekomen en in oktober 2014 zou u teruggekeerd zijn naar Duitsland. In juni 2015 zou u vanuit Duitsland gerepatriëerd zijn naar België. In uw vorige asielaanvragen verklaarde u daarentegen tussen 2001 en 2006 in Rusland te hebben verbleven. Dan zou u zijn teruggekeerd naar India tot 2010. Er dient te worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt van waar u tussen 2001 en 2010 hebt verbleven. U legde geen paspoort neer dat uw vertrek uit India kan staven. U geeft met andere woorden geen zicht op uw verblijfplaatsen na 2001.

Wat betreft uw vrees ten aanzien van uw gewezen werkgever G.S. dient te worden opgemerkt dat u zich hiervoor dient te wenden tot de bevoegde diensten, zijnde de politie en het gerecht. Nergens uit blijkt dat dit een terugkeer naar India voor u in de weg zou staan of voor problemen zou zorgen bij een eventuele terugkeer naar India.

De door u neergelegde documenten vermogen niet bovenstaande beslissing in positieve zin om te buigen. De kopie van uw paspoort is een begin van bewijs van uw identiteit en nationaliteit. Deze wordt echter niet betwist. Aangezien het paspoort in 2012 in België is uitgegeven is het geen bewijs van uw reisweg van India naar Europa. De aangifte bij de politie van Elsene is een document dat werd opgesteld louter op basis van uw verklaringen. Bovendien staan de feiten erin vermeld los van uw vrees ten aanzien van India. De kopieën van foto's tonen enkel aan dat u aanwezig was op een betoging. Ze zeggen echter niets over de omstandigheden waarin die betoging plaats vond of wie ze organiseerde. De medische documenten hebben enkel betrekking op uw verwondingen ten gevolge van een werkongeval.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Verzoekschrift

#### 2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 1.2 van het Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchteling, van artikel 48/3 *juncto* 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 48/4 en 48/6 van de vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel, alsook stelt hij: "*Er werd geen rekening gehouden met alle elementen aangebracht door verzoeker, met verzoek de grond van de zaak opnieuw te beoordelen op grond van alle elementen*".

Verzoeker verwijst naar zijn gehoorverslag aangaande zijn verklaringen over Babbar Khalsa, zijn verblijf in Duitsland en de angst voor zijn baas in België. Hij meent dat hij een aannemelijke verklaring gaf voor het verzwijgen van zijn lidmaatschap van Babbar Khalsa, namelijk "*omdat hij in België niet aan documenten van babbar khalsa kan geraken en in Duitsland is dit wel mogelijk*" want "*daar is een kantoor en daar kennen ze babbar khalsa*". Het tijdsverloop van vijf jaar is volgens hem verder relatief en doet op zich geen afbreuk aan zijn lidmaatschap. Hij stelt dat hij inspanningen heeft geleverd om documenten van zijn lidmaatschap te bekomen, doch hij kon de gevraagde prijs van 500.000 roepies niet betalen. Hij voert aan dat hij zich kan hebben vergist van naam en/of persoon, daar hij slecht is in het onthouden van namen "*omdat namen nu éénmaal geen betekenis hebben*". Men had hem hier tijdens het gehoor op moeten wijzen, zo meent hij. Gelet op het tijdsverloop en de omstandigheden is het voorts onmogelijk voor hem om een bewijs voor te leggen van zijn arrestatie in 1993. Waar hij de moord op Beant Singh verkeerd in de tijd situeerde, wijst hij erop dat onjuiste verklaringen op zichzelf geen reden zijn om de aanvraag te weigeren en dat rekening moet worden gehouden met de omstandigheden eigen aan de zaak. De commissaris-generaal gaat volgens hem uit van een westerse manier van omgaan met tijd, namen, plaatsen *et cetera*, terwijl in verzoekers cultuur de notie tijd en data veel minder en/of geen belang heeft. "*Voor verzoeker is het jaar waarin er zich iets voordoet van geen belang t.o.v. de gebeurtenis zelf*". Hij voert aan dat rekening moet worden gehouden met zijn beperkte intellectuele vermogens en/of opleiding, zijn persoonlijkheid en zijn geestelijke toestand. "*Verzoeker linkt de vraag naar S.S.M. aan zijn huisbaas, mensensmokkelaar, zijn schoonfamilie die asiel hebben aangevraagd als Afghanen en hier erkend zijn als Afghanen*". Waarschijnlijk heeft hij de vraag niet

voldoende begrepen en zijn er nog andere personen met die naam in de organisatie, zo stelt verzoeker. Ten tijde van zijn arrestatie was hij nog jong.

Verder meent verzoeker dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat een mogelijke toekenning van de subsidiaire bescherming werd onderzocht. Er werd volgens hem geen rekening gehouden met de grote lijnen van zijn verhaal, die wel degelijk als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. Hij meent dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

## 2.2. Beoordeling

### 2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

### 2.2.2. Vluchtelingenstatus

Waar verzoeker verwijst naar zijn verklaringen zoals die zijn weergegeven in zijn gehoorverslag, dient erop gewezen dat het herhalen van reeds afgelegde verklaringen op zich de motieven in de bestreden beslissing niet in een ander daglicht kan stellen. Zo geeft hij geenszins een afdoende verklaring voor het feit dat hij tijdens zijn vorige asielaanvragen een geheel ander asielrelaas bracht. Nochtans kan van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Dat verzoeker naar Duitsland wilde omdat hij daar wel aan documenten ter staving van zijn lidmaatschap van Babbar Khalsa zou kunnen geraken, is bovendien tegenstrijdig met zijn verklaring verderop in zijn verzoekschrift dat hij geen documenten kan bijbrengen omdat hij het door S.S.M. gevraagde bedrag van 500.000 roepies voor het toezenden van documenten vanuit India niet kan betalen. Indien hij via Duitsland aan documenten zou kunnen geraken, kan niet worden ingezien waarom het voor hem onmogelijk zou zijn bij het indienen van onderhavige asielaanvraag of zelfs van onderhavig beroep een bewijs ter staving van zijn beweerde lidmaatschap van Babbar Khalsa te voorzien.

Waar verzoeker verder stelt dat een tijdsverloop van vijf jaar relatief is en op zich geen afbreuk doet aan zijn beweerde lidmaatschap, dient erop gewezen dat verzoeker hiermee niet verder komt dan het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, hetgeen op zich geen dienstig verweer is. Waar hij stelt is dat hij slecht is in het onthouden van namen "*omdat namen nu éénmaal geen betekenis hebben*", kan niet worden ingezien op welke wijze dit een verschoning kan zijn voor de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot zijn asielrelaas. Waar hij stelt dat de notie van tijd in zijn cultuur van minder en/of geen belang is, komt verzoeker niet verder dan het opwerpen van een blote *post factum*-verklaring, die hij op geen enkele wijze staft. Waar hij stelt dat geen of onvoldoende rekening werd gehouden met zijn analfabetisme, zijn opleiding, zijn beperkte intellectuele vermogens, zijn persoonlijkheid en zijn geestelijke toestand, laat hij na *in concreto* te duiden waar of op welke wijze verweerder volgens hem hier onvoldoende rekening mee zou hebben gehouden. Bovendien brengt hij geen enkel medisch of psychologisch attest bij waaruit zou kunnen blijken dat hij niet in staat is tot het afleggen van coherente verklaringen of dat hij geheugenproblemen heeft. Waar verzoeker stelt als volgt: "*Verzoeker linkt de vraag naar S.S.M. aan zijn huisbaas, mensensmokkelaar, zijn schoonfamilie die asiel hebben aangevraagd als Afghanen en hier erkend zijn als Afghanen*", kan niet worden ingezien waarover verzoeker het heeft, aangezien hij verklaarde dat G.S. zijn baas is, die volgens zijn verklaringen aan zwartwerk doet, en maakte hij geenszins melding van problemen met zijn huisbaas, zijn schoonfamilie, Afghanen of een mensensmokkelaar. Waar verzoeker er tot slot op wijst dat hij ten tijde van zijn arrestatie in 1993 nog jong was, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een opsluiting van drie maanden een diepe indruk nalaat, zodat kan worden verwacht dat verzoeker deze correct in de tijd kan situeren.

Gezien hogerstaande vaststellingen slaagt verzoeker er in het geheel niet in een ander licht te werpen op de motieven in de bestreden beslissing. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

### 2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet brengt verzoeker geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat er in zijn regio van herkomst sprake is van een situatie van willekeurig geweld zoals bedoeld in voormeld artikel.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER